

Zonnelied van Franciscus als inspiratie

Recensie

Nels Fahner

Het Zonnelied van Franciscus inspireert nog altijd dichters en kunstenaars tot nieuwe creaties. Dat blijkt ook weer uit de uitgave *Zusterlief broederlief*, met gedichten en schilderijen rond de thema's van het lied.

Het Zonnelied van Franciscus van Assisi (1181-1226) kent tal van thema's die als vanzelf aansluiten bij de dichterlijke verbeelding. Rond de thema's maan, zon, vuur, water, wind, aarde en dood zijn nu zeventig gedichten gerangschikt, gemaakt door bekende en minder bekende dichters, veelal met een christelijke achtergrond. Zij treffen

elkaar bij het Schrijverscontact – een dichtersgroep die ook verantwoordelijk is voor de serie Schriftgedichten in deze krant.

Bekende namen als Ria Borkent, René van Loenen en Julien Holtrijter leverden bijdragen aan de bundel *Zusterlief broederlief*, maar ook van minder bekende dichters als Jon van Duivenbode en Anton Chardon staan er goed gecomponeerde verzen in.

Alledaagse observaties

Het thema 'zon' inspireert tot fraaie natuurbeschrijvingen, soms gekoppeld aan alledaagse observaties: 'vanmorgen de zon zien opkomen / de vogels gevoerd / de merel gegroet / zijn ochtendzang beluisterd / een slak naar de overkant geholpen / een spin in de douche laten zitten (...)'.
.....

Waar dichteres Fiet van Beek het alledaagse heel precies observeert, gaan sommige andere dichters met minder verbeeldingskracht te werk. Het gedicht *Nachtrit* van Alfred Valstar lijkt een ode aan de maan, maar wat precies de pointe van het gedicht is, blijft onduidelijk. 'Achter de wolken heerst een volle maan, / sluit daar orde met variatie kort. / Voor de reizigers die er onder gaan / vloeit maanlicht onder brede wolken door.'

Zo is deze dichtbundel een nogal wisselvallige verzameling, met gelukkig ook een aantal echte hoogtepunten. Een daarvan is het pinkstergedicht *Ademtocht* van Ria Borkent. De aanleiding is een kunstwerk in een kerk: 'Honderd-twintig witte linten hingen neer / vanuit de gebinten, tien op rij en

dat / keer twaalf. Vanuit de nok een open wit / blok tot aan de grafzerken vloer. Stille / wandelde in het koor, of was het een spoor / van wind? (...)'. En zo gaat het gedicht verder, als een reeks i-klanken die voorbereiden op het kernwoord Pinksteren, ieder woord geladen met betekenis, tot aan de sterke slotregels: 'zo aanwezig tussen aarde / en hemel had ik Pinksteren nooit gezien'.

Wow, denk je dan als lezer, dit is écht mooi. Het sonnet *Vandaar* van Jon van Duivenbode is weer meer een paasgedicht. Een wandeling in Zwitserland, waarbij een man opdoemt uit een tunnel, staat symbool voor het perspectief dat het geloof in Jezus' opstanding aan het leven op aarde kan geven. Van Duivenbode weet dat geheim in

fraaie regels te vangen en eindigt poëtisch met een 'opgewekte groet'. 'We durfden niet verder te gaan. / was die donkere weg wel goed? / zo bleven we aarzelend staan. (...) Plots kwam een man ons tegemoet / van de andere kant vandaan / *Grüss Gott*, zijn opgewekte groet'.
.....

- Fiet van Beek en Wim Zijlstra (red.): *Zusterlief Broederlief*. Gedichten en schilderijen bij het zonnelied van Franciscus van Assisi. Uitgeverij Anderszins, 15,00 euro

